

УДК 338.2:005.334

JEL classification: G32, L26, D81

[https://doi.org/10.31891/dsim-2026-15\(34\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2026-15(34))

ДИНАМІЧНЕ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДНОСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РИЗИКОВОМУ СЕРЕДОВИЩУ В УМОВАХ СИСТЕМНОЇ КРИЗИ

ВІНСКЕВИЧ Олександр

аспірант кафедри економічної теорії, підприємництва та торгівлі,
Хмельницький національний університет
<https://orcid.org/0009-0008-4464-1287>

У статті розроблено методичний підхід до динамічного оцінювання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу в умовах системної кризи. Його основу становить зіставлення фактичної спроможності суб'єкта підприємницької діяльності протидіяти ризикам із рівнем готовності, необхідним за їх актуальної структури та інтенсивності. Для характеристики ризикового середовища передбачено ідентифікацію та групування ризиків макроекономічного і галузевого рівнів, нормування відповідних показників і визначення фазово-динамічних ваг, що дозволяє врахувати зміну їх значущості на різних фазах системної кризи. Взаємозв'язок ризиків зі складовими економічної безпеки встановлюється за допомогою матриці впливу, на основі якої визначаються диференційовані вимоги до фінансової, виробничо-технологічної, кадрово-інтелектуальної, інвестиційно-інноваційної, інформаційно-цифрової, логістично-ресурсної та організаційно-резилієнтної складових. З урахуванням ризикового навантаження та мінімально допустимого базового значення формується необхідний рівень готовності за кожною складовою. Фактична готовність визначається шляхом поєднання кількісних результатів підприємницької діяльності та організаційних характеристик внутрішніх процесів. Зіставлення необхідної та фактичної готовності дає змогу визначити рівень відповідності, а також локалізувати резерви та дефіцити в розрізі окремих складових економічної безпеки. На основі рівнів відповідності складових формується інтегральна оцінка, що характеризує відповідність економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу в цілому. Величина та спрямованість виявлених розривів є основою для визначення пріоритетності управлінського втручання і формування диференційованих заходів щодо зміцнення економічної безпеки підприємницької діяльності. Динамічність запропонованого підходу забезпечується оновленням параметрів оцінювання відповідно до змін ризикового середовища, що дозволяє своєчасно виявляти найбільш вразливі складові та здійснювати адресне управлінське реагування в умовах системної кризи. Практичну апробацію запропонованого методичного підходу здійснено на прикладі підприємств аграрного сектору України.

Ключові слова: економічна безпека, підприємницька діяльність, системна криза, ризикове середовище, складові економічної безпеки, готовність, динамічне оцінювання, відповідність, управлінське реагування.

DYNAMIC ASSESSMENT OF THE ALIGNMENT BETWEEN THE ECONOMIC SECURITY OF ENTREPRENEURIAL ACTIVITY AND THE RISK ENVIRONMENT UNDER A SYSTEMIC CRISIS

VINSKEVYCH Oleksandr

Khmelnytskyi National University

The article develops a methodological approach to the dynamic assessment of the alignment between the economic security of entrepreneurial activity and the risk environment under a systemic crisis. The approach is based on comparing the actual capacity of a business entity to withstand risks with the level of readiness required by their current structure and intensity. The risk environment is characterized through the identification and grouping of macroeconomic and sectoral risks, normalization of the relevant indicators, and determination of phase-dynamic weights, which makes it possible to account for changes in their significance across different phases of a systemic crisis. The relationship between risks and the components of economic security is established using an impact matrix, which enables differentiated requirements to be determined for the financial, production and technological, human and intellectual, investment and innovation, information and digital, logistics and resource, and organizational and resilience components. Taking into account the risk exposure and the minimum acceptable baseline value, the required level of readiness is determined for each component. Actual readiness is assessed by combining quantitative results of entrepreneurial activity with organizational characteristics of internal processes. Comparison of the required and actual readiness makes it possible to determine the level of alignment and to identify readiness reserves and deficits across individual components of economic security. Based on the alignment levels of individual components, an integral assessment is calculated to characterize the overall alignment of the economic security of entrepreneurial activity with the risk environment. The magnitude and direction of the identified gaps provide the basis for prioritizing managerial intervention and developing differentiated measures to strengthen the economic security of entrepreneurial activity. The dynamic nature of the proposed approach is ensured by updating the assessment parameters in response to changes in the risk environment, which enables timely identification of the most vulnerable components and targeted managerial responses under a systemic crisis. The proposed methodological approach was practically validated using enterprises in Ukraine's agricultural sector as case studies.

Keywords: economic security, entrepreneurial activity, systemic crisis, risk environment, economic security components, readiness, dynamic assessment, alignment, managerial response.

Стаття надійшла до редакції / Received 30.06.2026
Прийнята до друку / Accepted 30.07.2026
Опубліковано / Published 27.08.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Системна криза трансформує не лише умови ведення підприємницької діяльності, а й характер загроз її економічній безпеці. Воєнні дії, макроекономічна нестабільність, порушення виробничих і логістичних зв'язків, обмеженість фінансових та матеріальних ресурсів, кадрові диспропорції, технологічні зміни й посилення інформаційно-цифрових ризиків формують взаємопов'язане ризикове середовище, параметри якого можуть істотно змінюватися протягом коротких часових проміжків. За таких обставин здатність суб'єктів господарювання підтримувати безперервність діяльності, зберігати ресурсну та фінансову стійкість і своєчасно реагувати на нові загрози стає однією з визначальних передумов забезпечення економічної безпеки підприємницької діяльності.

Особливістю сучасної системної кризи є одночасний вплив ризиків різної природи та рівня виникнення. Макроекономічні зміни трансформують загальні умови господарювання, тоді як галузеві диспропорції безпосередньо позначаються на доступності ресурсів, ринках збуту, логістиці, виробництві та інвестиційній активності. Водночас однакове зовнішнє ризикове навантаження може мати різні наслідки для суб'єктів підприємницької діяльності залежно від стану їх фінансової, виробничо-технологічної, кадрово-інтелектуальної, інвестиційно-інноваційної, інформаційно-цифрової, логістично-ресурсної та організаційно-резилієнтної складових економічної безпеки. Тому принципового значення набуває не лише встановлення загального рівня економічної безпеки, а й визначення того, наскільки готовність кожної її складової відповідає інтенсивності та структурі актуальних ризиків.

Поширені підходи до оцінювання економічної безпеки здебільшого ґрунтуються на системах фінансово-економічних індикаторів, порогових значеннях, інтегральних індексах або експертних оцінках. Такі методи дозволяють діагностувати поточний стан суб'єкта господарювання, однак за високої мінливості зовнішніх умов статична оцінка не повною мірою відображає його спроможність протистояти конкретному набору ризиків. Високе значення узагальнюючого показника також може приховувати дефіцит готовності окремих складових, критичних саме за поточною конфігурацією загроз. Виникає необхідність доповнення традиційної логіки оцінювання економічної безпеки принципом динамічної відповідності між ризиковим навантаженням і внутрішньою готовністю до його нейтралізації.

Це зумовлює потребу у формуванні методичного інструментарію, який забезпечував би перехід від характеристики фактично досягнутого стану до визначення необхідної готовності, зумовленої ризиковим середовищем, та її зіставлення з реальною спроможністю суб'єкта підприємницької діяльності. Важливим при цьому є вихід за межі виключно інтегральної оцінки та локалізація розривів у розрізі окремих складових економічної безпеки. Такий підхід дозволяє встановити, за якими напрямками сформовано достатній резерв, а за якими виникає дефіцит готовності, що потребує першочергового управлінського реагування.

Отже, актуальним науковим і практичним завданням є розроблення методичного підходу до динамічного оцінювання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу в умовах системної кризи, який поєднує оцінювання ризикового навантаження, визначення необхідної та фактичної готовності в розрізі складових економічної безпеки, ідентифікацію розривів та встановлення пріоритетності управлінського втручання. Його застосування створює передумови для своєчасного виявлення найбільш вразливих складових і формування адресних управлінських рішень відповідно до зміни умов здійснення підприємницької діяльності.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання забезпечення та оцінювання економічної безпеки підприємницької діяльності, ідентифікації ризиків і формування спроможності суб'єктів господарювання протидіяти дестабілізуючим впливам досліджуються у працях багатьох науковців, серед яких: Закрижевська І. В. [8, 9], Карпенко В. Л. [8, 9], Кравчик Ю. В. [2], Любохинець Л. С. [3-6], Рудніченко Є. М. [7], Самборська О. Ю. [7], Танасієнко Н. П. [1], Чайковська І. І. [8, 9] та ін.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Незважаючи на значну кількість наукових праць, присвячених проблематиці економічної безпеки, управління ризиками та забезпечення стійкості суб'єктів господарювання, недостатньо дослідженим залишається питання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності актуальному ризиковому середовищу в умовах системної кризи. Існуючі методичні підходи переважно спрямовані на визначення фактично досягнутого рівня економічної безпеки або інтегральне узагальнення окремих її характеристик, тоді як зміна структури та інтенсивності ризиків потребує динамічного перегляду вимог до спроможності суб'єктів підприємницької діяльності протидіяти їх впливу.

Потребують подальшого розвитку методичні засади оцінювання економічної безпеки, які забезпечували б взаємозв'язок між ризиковим навантаженням та необхідним рівнем готовності її окремих складових. Недостатньо опрацьованими залишаються питання диференціації вимог до фінансової, виробничо-технологічної, кадрово-інтелектуальної, інвестиційно-інноваційної, інформаційно-цифрової,

логістично-ресурсної та організаційно-резилієнтної складових залежно від характеру та сили впливу актуальних ризиків. Водночас інтегральна оцінка економічної безпеки не завжди дозволяє виявити локальні диспропорції, коли достатній загальний рівень може поєднуватися з дефіцитом готовності за окремими її складовими.

Окремого вирішення потребує питання зіставлення необхідної та фактичної готовності, визначення величини і спрямованості розривів між ними та їх використання для встановлення пріоритетності управлінського втручання. Це зумовлює необхідність розроблення методичного підходу до динамічного оцінювання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу, який дозволить локалізувати резерви та дефіцити готовності за її складовими, здійснювати узагальнююче оцінювання відповідності та обґрунтовувати адресні управлінські рішення в умовах системної кризи.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є розроблення методичного підходу до динамічного оцінювання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу в умовах системної кризи на основі формування та зіставлення необхідної і фактичної готовності за окремими складовими економічної безпеки, визначення розривів між ними та пріоритетності управлінського реагування.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Дослідження спрямоване на формування методичного інструментарію динамічного оцінювання економічної безпеки підприємницької діяльності, який враховує зміну структури та інтенсивності ризиків і дозволяє визначати пріоритетні напрями управлінського реагування в умовах системної кризи.

Запропонований методичний підхід ґрунтується на встановленні взаємозв'язку між ризиковим середовищем та готовністю окремих складових економічної безпеки. Його особливістю є формування необхідного рівня готовності відповідно до актуального ризикового навантаження та його зіставлення з фактичною готовністю, визначеною на основі кількісних показників і організаційних характеристик. Це дає змогу виявляти резерви або дефіцити готовності за окремими складовими, здійснювати узагальнююче оцінювання відповідності та визначати пріоритетність управлінського втручання. Загальну логіку методичного підходу представлено на рис. 1.

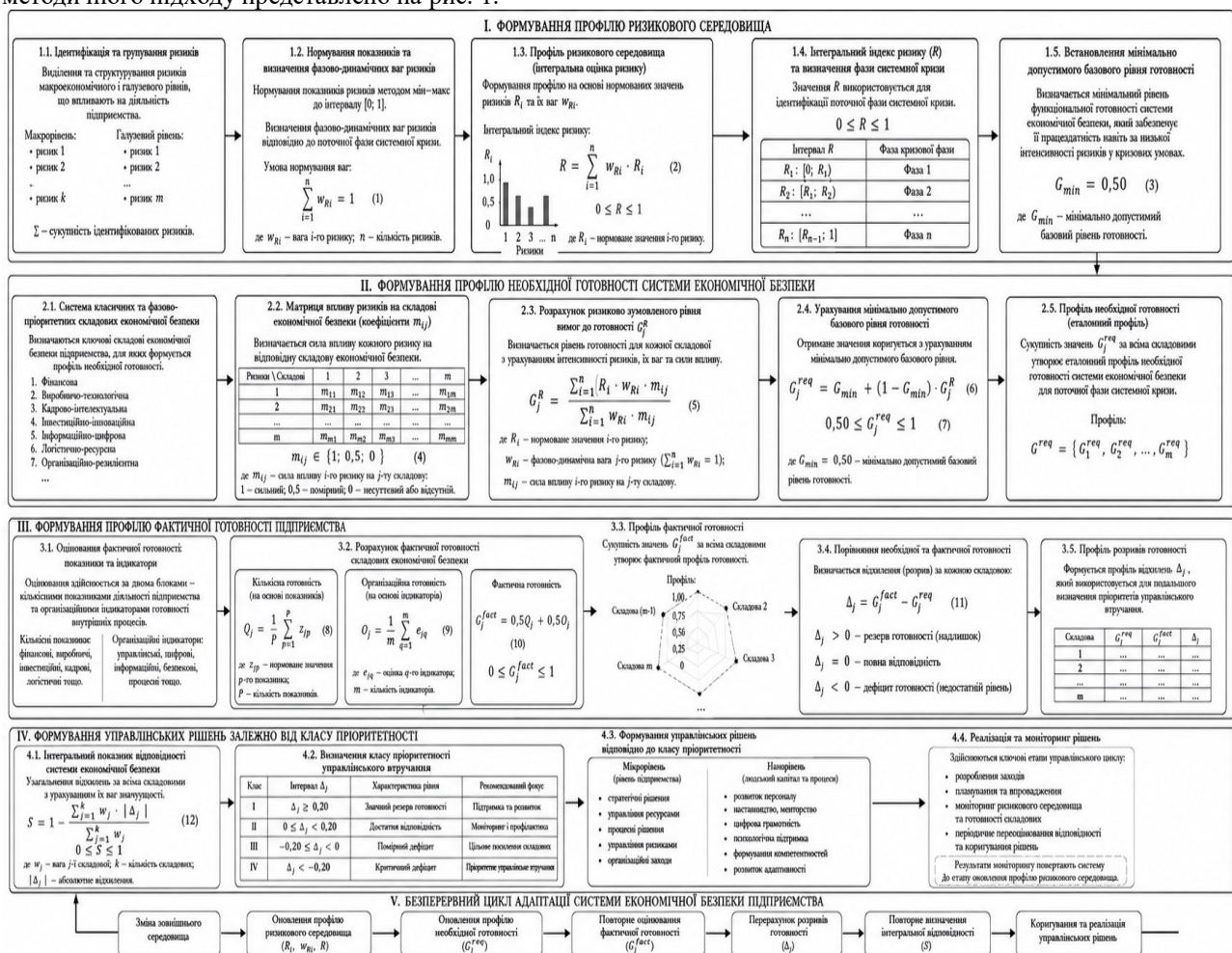

Рис. 1. Узагальнена схема методичного підходу до динамічного оцінювання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу

Запропонований методичний підхід ґрунтується на зіставленні необхідної та фактичної готовності окремих складових економічної безпеки підприємницької діяльності, що дозволяє визначити ступінь їх відповідності актуальному ризиковому середовищу.

Для характеристики ризикового середовища формується сукупність нормованих ризиків, значущість яких визначається фазово-динамічними вагами. Інтегральний рівень ризикового навантаження розраховується за формулою:

$$R = \sum_{i=1}^n R_i \cdot w_{R_i}, \quad (1)$$

де R – інтегральний індекс ризикового середовища; R_i – нормоване значення i -го ризику; w_{R_i} – фазово-динамічна вага i -го ризику; n – кількість ризиків. Значення використовується для характеристики загальної інтенсивності ризикового середовища та визначення поточної фази системної кризи.

Значення інтегрального індексу належить інтервалу $0 \leq R \leq 1$. Для формування зовнішнього профілю ризикового середовища використовуються ризики макро- та мезорівнів, які визначають умови функціонування підприємства та не залежать безпосередньо від управлінських рішень самого суб'єкта господарювання. Відповідні множини ризиків можуть бути представлені у вигляді:

$$R^{macro} = \{GPI, GDP, INF, EXP, FDI, EXR\}, \quad (2)$$

$$R^{meso} = \{API, API_P, PROF, GVA, INV\}, \quad (3)$$

де GPI – воєнний ризик; GDP – економічний ризик; INF – інфляційний ризик; EXP – зовнішньоторговельний ризик; FDI – інвестиційний ризик; EXR – валютно-фінансовий ризик; API – виробничий ризик агропромислового комплексу; API_P – ціновий ризик; $PROF$ – фінансовий ризик галузі; GVA – структурно-економічний ризик галузі; INV – інвестиційний ризик галузі.

Для переходу від оцінювання ризиків до вимог щодо економічної безпеки формується матриця впливу «ризик – складова економічної безпеки». Сила впливу i -го ризику на j -ту складову задається коефіцієнтом:

$$m_{ij} \in \{0; 0,5; 1\}, \quad (4)$$

де 0 означає відсутність суттєвого впливу; 0,5 – помірний; 1 – сильний вплив.

Ризиково зумовлений рівень вимог до кожної складової визначається як:

$$G_j^R = \frac{\sum_{i=1}^n R_i w_{R_i} m_{ij}}{\sum_{i=1}^n w_{R_i} m_{ij}}, \quad (5)$$

де R_i – нормоване значення i -го ризику; w_{R_i} – фазово-динамічна вага ризику; m_{ij} – коефіцієнт впливу i -го ризику на j -ту складову економічної безпеки.

Така залежність дозволяє встановлювати різний необхідний рівень готовності для окремих складових економічної безпеки залежно від того, які ризики є найбільш інтенсивними та наскільки суттєво вони впливають на відповідну складову.

У запропонованому методичному підході виділено дві групи складових економічної безпеки підприємства: класичні, які характеризують базову стійкість підприємства незалежно від типу кризових явищ (фінансова, виробничо-технологічна, кадрово-інтелектуальна, інвестиційно-інноваційна); фазово-пріоритетні, значущість яких істотно посилюється під впливом пандемічних, воєнних та інших системних криз (інформаційно-цифрова, логістично-ресурсна, організаційно-резилієнтна).

З урахуванням мінімально допустимого базового рівня необхідна готовність визначається за формулою:

$$G_j^{req} = G_{\min} + (1 - G_{\min})G_j^R, G_{\min} = 0,5, \quad (6)$$

де G_j^{req} – необхідна готовність j -ї складової. Введення $G_{\min}$ забезпечує мінімальний рівень готовності навіть за відносно низького ризикового навантаження, тоді як його посилення автоматично підвищує вимоги до відповідної складової.

Фактична готовність визначається на основі кількісної та організаційної складових:

$$G_j^{fact} = \alpha Q_j + (1 - \alpha)O_j, 0 \leq \alpha \leq 1, \quad (7)$$

де G_j^{fact} - фактична готовність j -ї складової; Q_j - оцінка за кількісними показниками діяльності; O_j - оцінка організаційної готовності внутрішніх процесів; α - коефіцієнт їх співвідношення. За умови рівнозначності двох компонентів $\alpha=0,5$.

Ключовим результатом оцінювання є визначення розриву готовності:

$$\Delta_j = G_j^{fact} - G_j^{req}. \quad (8)$$

При $\Delta_j > 0$ формується резерв готовності, $\Delta_j = 0$ характеризує відповідність, а $\Delta_j < 0$ свідчить про дефіцит готовності відповідної складової. Саме аналіз Δ_j дозволяє локалізувати проблемні напрями економічної безпеки та визначити пріоритетність управлінського втручання.

Для узагальнення результатів за всіма складовими розраховується інтегральний показник відповідності. При цьому інтегральний показник не замінює оцінювання окремих складових, а виконує узагальнюючу функцію. Основою для формування управлінських рішень залишаються значення Δ_j , за якими визначаються резерви, допустимі відхилення, помірні та критичні дефіцити готовності. Це дозволяє спрямовувати управлінські заходи саме на ті складові економічної безпеки підприємницької діяльності, які найбільше не відповідають поточному ризиковому навантаженню.

Узагальнено логіку підходу можна представити так:

ризикове середовище $\rightarrow$ вимоги до складових $\rightarrow G_j^{req} \leftrightarrow G_j^{fact} \rightarrow \Delta_j \rightarrow$ пріоритети $\rightarrow$ управлінські рішення

Зміна ризикового середовища зумовлює перерахунок необхідної готовності та повторне зіставлення з фактичними значеннями, що забезпечує динамічний характер оцінювання економічної безпеки підприємницької діяльності.

Практичну апробацію запропонованого методичного підходу здійснено на прикладі ПП «Аграрна компанія 2004», що дозволило оцінити відповідність фактичної готовності окремих складових економічної безпеки підприємницької діяльності вимогам, сформованим актуальним ризиковим середовищем (рис.2), та визначити напрями пріоритетного управлінського реагування (рис.3).

Результати ранжування управлінських рішень свідчать, що найвищий пріоритет для ПП «Аграрна компанія 2004» має посилення інформаційно-цифрової складової, за якою сформовано критичний дефіцит готовності ($-0,267$). Планового управлінського посилення потребує логістично-ресурсна складова ($-0,052$), тоді як за іншими складовими доцільним є підтримання досягнутого рівня готовності. Інвестиційно-інноваційна складова характеризується значним резервом ($+0,207$), що зумовлює мінімальну потребу в коригувальному управлінському втручанні.

Отже, запропонований методичний підхід забезпечує перехід від оцінювання ризикового середовища до визначення необхідної та фактичної готовності окремих складових економічної безпеки підприємницької діяльності та встановлення ступеня їх відповідності. Його перевагою є можливість врахування спільного для підприємств макроекономічного і галузевого ризикового середовища при одночасному індивідуальному оцінюванні фактичної готовності кожного суб'єкта підприємницької діяльності. Це дозволяє не обмежуватися інтегральною характеристикою економічної безпеки, а локалізувати резерви й дефіцити за її складовими та визначати пріоритетні напрями управлінського реагування.

Рис. 2. Порівняння профілів необхідної та фактичної готовності системи економічної безпеки ПП «Аграрна компанія 2004»

Рис.3. Пріоритетність управлінських рішень для ПП «Аграрна компанія 2004»

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У статті розроблено методичний підхід до динамічного оцінювання відповідності економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу в умовах системної кризи. Запропонований підхід поєднує оцінювання ризикового навантаження, визначення його впливу на окремі складові економічної безпеки, формування необхідної та фактичної готовності, їх зіставлення та встановлення пріоритетів управлінського реагування. Використання фазово-динамічних ваг ризиків дозволяє враховувати зміну їх значущості залежно від поточної фази системної кризи та відповідно коригувати вимоги до готовності окремих складових економічної безпеки. На відміну від оцінювання виключно інтегрального рівня економічної безпеки, запропонований підхід дає змогу визначати ступінь відповідності кожної її складової актуальному ризиковому навантаженню, виявляти резерви та дефіцити готовності й локалізувати напрями, що потребують першочергового посилення.

Практичну апробацію методичного підходу здійснено на прикладі підприємств аграрного сектору України. Отримані результати підтвердили доцільність диференційованого оцінювання складових економічної безпеки, оскільки достатня готовність за одними напрямами може поєднуватися з її дефіцитом за іншими. Зіставлення необхідної та фактичної готовності дозволяє визначити величину і спрямованість розривів за кожною складовою, а їх узагальнення – оцінити відповідність економічної безпеки підприємницької діяльності ризиковому середовищу в цілому. Виявлені розриви є основою для встановлення пріоритетності управлінського втручання та формування адресних управлінських рішень на мікро- та нанорівнях. Динамічний характер підходу забезпечується можливістю періодичного оновлення ризикового профілю, фазово-динамічних ваг, необхідного рівня готовності та відповідних управлінських пріоритетів у разі зміни умов здійснення підприємницької діяльності.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з удосконаленням інструментарію оцінювання динаміки ризикового середовища та обґрунтування фазово-динамічних ваг, розширенням системи кількісних і організаційних індикаторів фактичної готовності, а також автоматизацією моніторингу відповідності окремих складових економічної безпеки. Подальшого дослідження потребують можливості врахування міжрівневих взаємозв'язків ризиків, прогнозування зміни необхідної готовності та адаптації запропонованого підходу до особливостей підприємницької діяльності в інших секторах економіки.

Література

1. Врублевський І., Урізченко В., П'ятничка В., Танасієнко Н. П. Забезпечення інвестиційної привабливості підприємницьких структур в умовах війни та післявоєнного періоду на прикладі ТДВ

«Хмельницькзалізобетон». *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2025. № 2. С. 404–409.

2. Кравчик Ю. В., Каткова Т. І. Управлінсько-технологічні рішення в сфері забезпечення економічної безпеки підприємства. *Development Service Industry Management*. 2025. № 1. С. 190–196.
3. Любохинець Л. С., Бушовська Л. Б., Вінскевич О. В. Ресурсозабезпечення підприємств, його безпекові аспекти та особливості впровадження системи ERP. *Development Service Industry Management*. 2025. № 1. С. 307–315.
4. Любохинець Л. С., Поплавська О. М., Вінскевич О. В. Конвергенція маркетингу та фінансово-економічної безпеки в умовах цифрової трансформації. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2024. Т. 334. № 5. С. 457–464.
5. Любохинець Л. С. Теоретичний базис формування механізму забезпечення економічної безпеки промислових підприємств на основі використання інструментів гнучкого управління. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2021. Т. 6. № 3. С. 203–208.
6. Любохинець Л. С. Функціонування механізму забезпечення економічної безпеки промислових підприємств на основі використання інструментів гнучкого управління. *Український журнал прикладної економіки та техніки*. 2022. Т. 7. № 1. С. 188–196.
7. Самборська О. Ю., Рудніченко Є. М. Види механізму управління бізнес-процесами у забезпеченні економічної безпеки підприємства. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 6. С. 82–88.
8. Чайковська І. І., Закрижевська І. В., Карпенко В. Л. Інструментальне забезпечення маркетингової складової економічної безпеки підприємства в умовах цифрової трансформації бізнесу. *Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки*. 2025. № 1 (338). С. 101–107.
9. Чайковська І. І., Закрижевська І. В., Карпенко В. Л. Маркетингова складова економічної безпеки підприємства: сутність, особливості, підходи до оцінювання. *Modeling the Development of the Economic Systems*. 2024. № 4. С. 346–353.

References

1. Tanasienko, N., Vrublevskiy, I., Pyatnychka, V., & Urizchenko, V. (2025). Ensuring the investment attractiveness of business structures during the war and post-war period on the example of the plant “Khmelnytskzalizobeton”. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 340(2), 404–409. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-340-64> [Геруніверситет](#)
2. Kravchik, Y., & Katkova, T. (2025). Managerial and technological solutions in the field of ensuring the economic security of an enterprise. *Development Service Industry Management*, 1, 190–196. [https://doi.org/10.31891/dsim-2025-9\(26\) ELAR](https://doi.org/10.31891/dsim-2025-9(26) ELAR)
3. Liubokhynets, L., Bushovska, L., & Vinskevych, O. (2025). Resource provision of enterprises, its security aspects and peculiarities of implementation of the ERP system. *Development Service Industry Management*, 1, 307–315. [https://doi.org/10.31891/dsim-2025-9\(41\) dsim.khmn.edu.ua](https://doi.org/10.31891/dsim-2025-9(41) dsim.khmn.edu.ua)
4. Liubokhynets, L., Poplavska, O., & Vinskevych, O. (2024). Convergence of marketing and financial and economic security in the conditions of digital transformation. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 334(5), 457–464. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-334-69> [Геруніверситет](#)
5. Liubokhynets, L. (2021). Theoretical basis of the mechanism formation for ensuring economic security of industrial enterprises based on the use of flexible management tools. *Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology*, 6(3), 203–208. <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2021-3-28 UJAE>
6. Liubokhynets, L. (2022). Functioning of the mechanism to ensure economic security of industrial enterprises based on the use of flexible management tools. *Ukrainian Journal of Applied Economics and Technology*, 7(1), 215–221. <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2022-1-27 UJAE>
7. Samborska, O. Yu., & Rudnichenko, Y. M. (2025). Types of mechanism of managing business processes in ensuring economic security of an enterprise. *Actual Problems of Innovative Economy and Law*, 6, 82–88. <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-6-19 APIE>
8. Chaikovska, I. I., Zakryzhevskaya, I. V., & Karpenko, V. L. (2025). Instrumental support for the marketing component of enterprise economic security in the context of business digital transformation. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*, 338(1), 101–107. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-14> [Геруніверситет](#)
9. Chaikovska, I. I., Zakryzhevskaya, I. V., & Karpenko, V. L. (2024). Marketing component of enterprise economic security: Essence, features, and approaches to assessment. *Modeling the Development of the Economic Systems*, 4, 346–353. <https://doi.org/10.31891/mdes/2024-14-45>